

тята си, както отвънъ, тъй и вътре въ църквата. Но това ставало безплатно, а Фотиновъ ималъ нужда отъ храна и облѣкло.

Въ 1828 г. Фотиновъ по своя искрена любовъ и влѣчение отворилъ частно училище. Изпърво можалъ да запише едвамъ 10 ученика. Ала той започналъ да ги учи съ голѣмо усърдие и усиленъ трудъ. Ученицитѣ обикнали учителя си и показали много добри успѣхи. Тѣ научили много нѣща отъ история на народитѣ, отъ география, отъ естествена история за животнитѣ и растенията. Още Фотиновъ ги научилъ да четатъ и пѣятъ въ църквата, дори и да рисуватъ картини. Освенъ това преподавалъ по смѣтане, френски и гръцки езикъ. Името му се прочуло, и ученицитѣ му се намножавали всѣка година. За 10 години Фотиновъ вече ималъ 200 ученика. За да върви добре обучението, той назначавалъ по-възрастнитѣ способни ученици за негови помощници и така наредилъ взаимно обучение между ученицитѣ още въ 1838 година.

Фотиновъ се погрижилъ да събере книги и наредилъ библиотека за ученицитѣ. Той е първиятъ българинъ, който настоявалъ, всѣки ученикъ да прочита книги. Писалъ на приятели, познати, владици и чорбаджии по всички български земи, ако иматъ излишни книги, да му ги пратятъ, а той ги давалъ въ библиотеката за четиво.

Фотиновъ писателъ.

Като видѣлъ, колко книгитѣ ползуватъ грамотнитѣ хора, Фотиновъ се заелъ да пише потрѣбни книги. За да улесни българитѣ да изучаватъ лесно гръцки езикъ, написалъ най-първо гръцка граматика, като мислѣлъ, че българитѣ и гърцитѣ сж стари християнски народи, та трѣбва да знаятъ своитѣ езици и да си помагатъ като добри съседи.

Ала Фотиновъ не се задоволилъ съ граматиката и